

En Parrasie i

Oster

V box 9:270

En Passasje

i

Oster. Kp. d. 8

Mel. Den væsle Guttu gik seg te Koven ic.

1.

Me æ hje endaa so ganske vække,
Me hava Gutta so stolte, kjeffe,
Men over alle en Hovakar,
So enkie fira for naake Nar.

2.

De laake Gutta iblandt me have,
Dei blaankaste æ dei værsta Trava:
Han Jan de Frans synes væra Vas,
Men han ha Mangla so Sand aa Gras. ::

3.

Forst lært han bandna, so lært han Skjedna,
So bant' han Moræ, aa Mannen hedna,
So bant han Gradn aa Kiente bra,
Men Commissionen forskyldt han da. ::

4.

Der kom ein Gut or dan laange Fjoræ,
Ein Gut, so kjebt hadde halva Lora,
Si litæ Jenta han skudle ha,
Men dievelstæ bar da te mæ da. ::

V box 9: 270

5.

Den Guttén kundne kie lía detta
 Te leva daglæ i Riv aa Trætta,
 Han vart so vranten, han vart so lei,
 Dr Stovaa reist' han, aa da mæ fei. ::

6.

Et Gradnapika tog han te Raana,
 Men staa mon dei han reint forhaana,
 Na Hovakaren dan værste var
 Te bruka Klæst var han Trodl te Kar. ::

7.

Mot Faren ted han søg endaa værre,
 Han vart hans Toktar han vart hans Herre.
 Da æ ei skropelæ Bygdaviis,
 Naar Faren fostra sit eie Niis. ::

8.

Dar staaer, at Souen gav Ulven suga,
 Men Ulven staa men Souen sluka,
 Men glupare bedle Ulven var,
 Og dan so tokta sin eien Far. ::

9.

Men lad os tenkia paa fleire Stykke
 Hos Guttén sidna me fleire Nykkie,
 Me sidna naake Galanterie,
 So Bygdasolkie slet inkie lie. ::

10.

At Oster inkie hans Matie aatte,
 Da fryt han sjol taa, aa vel han maatte,
 Nest Guds Hjelp leita du vidt omkring,
 For du sidn Matten i visse Ting. ::

11.

Han kundne dansa, han kundne springa,
 Tre fira Jenta om Gaangen svinga,
 Na Baakenet va hans stosta Lyst,
 Na ette Dvindfolk han var so tytt. ::

12.

Da æ ein Feil mæ dei fleste Dreng,
 Dei elska Jenta aa goa Senge,
 Dei fleste dempa Naturæ ne,
 Men Jan de Frans let da rusa te. ::

13.

Et meinlous Jente vart reint forlysta,
 Men Skam so trur at da va dan forsta.
 Du veit dei hengia kie qver ein Riv,
 Naar Lokkaa foi han aa han æ flu. ::

14.

Men stakkars Jenta du va for truce,
 Te lya Skjelmen du va forbuæ,
 Men ingiæ Jenta fordomme dag,
 Naar qver i Varmen vil gripa søg. ::

15.

Te lova Truskab aa gieva Gaave,
 Besova Jente paa Tru aa Love,
 Na skæla Graa aa ga sin Bet,
 Og slikt anstendigt aa nei, aa nei! ::

16.

Men harm vart Jentaa i meira Lagie,
 So saag ho sit usædvanlæ Magie,
 So talte til han om Vegtapligt,
 Men Raven vilde kie hoira slikt. ::

17.

Men Jentaa havde ein gunstig Trenne,
Han vilde veta taa ein Slags Enne,
Han stemte Gutten til Commissions,
Der laut han svia, aa da te mons. ;:

18.

Opfostrings Bidrag han maatte gieva,
Han fik ein Namne so vilde leva,
Na ska han leva, so dræg han paa;
Ova Leikien kosta faar Gutten staa. ;:

19.

Men vært han bære so æ da Dnner,
Lousagtighet æ so Eld i Tonner,
Han slofna inke fer da breidn ud,
So gif da maang ein lousagtig Gut. ;:

20.

Hans Rygte vært meir aa meira smusfigt,
Me tykka de baade ilt aa pusfigt,
Men giedna villia me alle staa,
At ingien maatte sliq Skamslek faae. ;:

